

№ 7 (572) 19 ЛЮТОГО 2016 року

БУЧАНСЬКІ НОВИНИ

БОНУС!

Заощадження до 50% вартості
передплатникам газети «Бучанські новини»

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА 2016!

Вартість передплати
на місяць - **9,40** гривень
на 6 місяців - **53,30** гривень
на 9 місяців - **80,05** гривень

Передплатний індекс – 08034

Передплату можна оформити в усіх відділеннях
«Укрпошти», у листинош, в редакції «Бучанських новин».
Газета в 2016 році виходитиме щотижня
обсягом 12-16 сторінок.

НЕБЕСНА СОТНЯ ВОЇНІВ МАЙДАНУ

Небесна Сотня воїнів святих
І душу, й тіло склали за Свободу,
За розбрат нації взяли на себе гріх,
Освячені любов'ю до народу.
Їх імена у Небі голубім
Золотосяйним променем палають,
І над Майданом сотня голубів
Безмовними устами Гімн співають.

Небесня Сотня надихнула
поезію Тетяни Домашенко

Читайте на стор. 2

**ЧИТАЙТЕ ГАЗЕТУ
ВИХІДНОГО ДНЯ
«ЧАС РЕЛАКСУ»**

**МІСТО БУЧА –
В 2016 РІК
БЕЗ БОРГІВ**

**НЕОФІЦІЙНИЙ
РЕКОРД АНАТОЛІЯ
ФІЛОНЕНКА**

**НЕ ПУСКАЙТЕ
ЧУЖАКІВ У СВОЄ
ЖИТТЯ**

ЄДИНА ГРОМАДА

«ВІДЛУННЯ АФГАНСЬКИХ ГІР»

Вперше до 27-ої річниці виведення радянських військ з Афганістану 13 лютого в Бучі зібралися воїни-інтернаціоналісти Бучанської об'єднаної громади.

В залі Центрального будинку культури воїни-інтернаціоналісти Бучі, сіл Блиставиця, Синяк, Луб'янка, Мирощке, селищ Ворзель та Гаврилівка. З ними рідні і близькі. Запрошені представники громадськості, які прийшли, щоб віддати шану героїзму, бойовій витримці та відвазі.

У нашому місті проживає понад 110 воїнів-афганців. Вони кажуть, що Афган їх об'єднав, вони стали братами, і це військове братство лишилося з ними на все життя.

Бучанський міський голова Анатолій Федорук привітав та 28 воїнам-інтернаціоналістам вручив відзнаку Президента України – пам'ятну медаль «25 років виведення військ з Афганістану». Один за одним воїни-афганці виходять на сцену під теплі оплески присутніх.

Від Української Співки Ветеранів Афганістану також вручалися відзнаки заслуженим громадянам міста – Почесні грамоти та Подяки, медаль «За заслуги 2-го ступеня» та медаль «За громадську мужність».

Після урочистостей для учасників вечора був проведений концерт за участю солістів, ансамблю «Фантазія» та гурту «Варшава».

ЧАС РЕЛАКСУ

Мануфактура - аутлет-містечко під Києвом

ТУР ВИХІДНОГО ДНЯ

Як зробити звичайний шопінг святом і відпочинком, а водночас дати розвинути місцевим промислам та виробникам європейці задумалися давно. Звичайний ринок з його перенасиченістю товарами просто втомлює покупців, і вони більше не хочуть ходити до магазинів. В головах знаних маркетологів вирувала маса ідей, поки вони не вилилися в концепцію створення замиського аутлет-містечка, яка вперше була реалізована у Великобританії в 70-ті роки. Зараз найвідоміші аутлет-містечка розташовані в Італії.

А в Україні пілотний проект аутлет-містечка запрацював у 2013 році.

Його головна особливість полягає в тому, що вулиці, канали, мости та будинки побудовані у стилі північно-європейських міст, переважно в голландському стилі. В 100 будинках аутлету представлені колекції одягу та аксесуарів світових брендів. Крім того, в аутлет-містечку для створення ресторани, кафе, кондитерські, дитячий майданчик і спеціальна «зона для тат» з wi-fi. Для завзя-

тих шоперів та гостей Києва в аутлеті «Мануфактура» функціонує невеличкий готель. Сюди приїжджають родинами на цілий день. Мами скуповуються, татусі можуть відвідати чоловічий клуб або боулінг. Дітям є чим зайнятися в розважальному центрі «Дакленд» або в пізнавальному центрі «Дитяча світлиця», затишному місці, де діти разом зі своєю родиною обов'язково дізнаються щось цікаве з історії та практики різних мистецтв, фольклору, археології та екології, збудують вміння і навички, та ще й яскраво і весело проведуть час. Тут все можна робити самому – слухати, співати, танцювати, створювати власноруч чи просто забавлятися у народному стилі. Світлиця пропонує дитині якнайширший вибір занять, щоб їй було легше в житті знайти ті улюблені справи, до яких у неї найбільше таланту й бажання. На звершення насиченого дня можна переглянути й кінострічку в кінотеатрі «Баттерфляй Кантрі».

Як дістатися: Мануфактура знаходиться на трасі Київ – Обухів, с. Ходосівка, позаду «Мегамаркету». Маршрутки №№309 або 310 від автостанції «Видубичі».

Біля одного торгового закладу нашого міста, у якому можна не лише випити оковитої, а й, коли вистачає коштів, гарно закутити, побачив картину, «намальовану маслом».

Ще молоді чоловік і жінка на пророзі цієї забігайлівки явно з'ясовували стосунки, причому за словами до кишені не лізли. Спочатку дружина соромила свого коханого, мовляв, у нас і так не вистачає грошей на найнеобхідніше, а ти тут веселишся з друзями, витрачаючи останнє. А захмелілий чоловік, гордо похитуючись, різко перебивав її спіль, заперечуючи їй у спосіб, коли з його вуст лилася лише відбірні лайка, яка складалася з триповерхових матюків. Його кохана у відповідь також почала сипати непристойними словами, що аж небові ставало спекотно. Літні люди, котрі проходили повз цю «сцену», ніби нічого не чули й не помічали. А от кілька хлопчиків і дівчаток з портфелями за плечима притишували хід і явно ловили кожне слово цієї «вистави».

А на зупинці маршрутки мимоволі став свідком, як якийсь молодик голосно розмовляв по мобільці. Цей гарно одягнений здоровань, вживав при цьому лише нецензурні слова. Поруч стояло чимало дорослих людей, які мимоволі слухали ці «перли» і були вимушені відвертати голови, наче чорти від ладану. Поруч також стояла маленька юрба школярів. Ті навпаки, аж роти пороззявляли, так уважно слухали «розсипи» цього «красномовця».

А ось ще один випадок, який вразив мене менше. Із подвір'я школи висипала весела юрба хлопчиків і дівчаток. У руках одного з них був розкішний букет троянд, а в іншого – гарно обв'язаний червоною стрічкою чималий пакунок. Очевидно, школярі поспішали привітати когось з днем народження і не виключено, що саме свою вчительку. Розпашілі і веселі дітлахи, перебиваючи один одного, голосно розмовляли між

Лихослів'ю – бій!

собою, при цьому... лихословили так, що аж вуха в'янули. Здавалося б, юним бучанцям, заклопотаним майбутньою зустріччю з винуватцем свята, варто говорити про щось високе, пафосне – та де там! Два-три слова літературної лексики і, майже обов'язково, одне жаргонне, а то й відверто нецензурне.

Прикро, що старші люди, котрі йшли назустріч юній юрбі, не зробили школярам жодного зауваження, лише розминувшись, з подивом дивились їм услід. Як завжди, ми діємо за принципом – «моя хата скраю». Та чи так уже і скраю. Адже масштаби нецензурщини виходять за рамки моральності та пристойності. Дійшло до того, що нині лихословляють навіть дівчата, а коли бути відвертим, уже школярки цим грішать.

Одне слово, бучанці, на жаль, лихослов-

ТАКСІ В БУЧІ

Де дешевше?

Хто щоденно, а хто вряди годи, але все ж звертається до послуг таксі. Сьогодні, коли і громадський транспорт б'є по кишені пересічному пасажирові, таксі дозволить собі не кожний. І все ж, бувають моменти, коли обирати вид транспорту не доводиться, і залишається надія виключно на транспорт із шахівницею на даху. Виявляється, в Бучі не бракує фірм, що надають послугу таксі, навіть не беручи до уваги приватників, місця локації яких знає кожен бучанець і жителі сусідніх сіл і селищ.

Редакція БН підготувала для вас інформацію про вартість послуг таксі. Вибір робіть самі.

Альянс таксі	перші 2 км – 20 грн., кожен наступний – 7 грн.
ПРЕМІУМ ТАКСІ	перші 3 км – 25 грн., кожен наступний – 5 грн.
Таксі Десятка	7,0 грн/км, посадка - 25 грн.
EUROLUX	10,0 грн/км посадка - 50 грн.
Ірпінь Таксі	перші 3 км – 30 грн. , кожен наступний - 5,0 грн.
Сова таксі	7,0 грн/км, посадка - 20 грн
Mersedes Vito	7,0 грн/км, посадка – 25 грн.
Александр	5,0 грн/км, посадка – 25 грн.
Таксі Буча	5,0 грн/км, посадка - 25 грн

Інформація отримана шляхом телефонного опитування. Ми не відповідаємо за зміни цін на вказані послуги. Ціни зафіксовані станом на 15.02.2016 р. Дана інформація є ознайомчою та не несе рекламного характеру.

Підготовлено редакцією «Бучанських новин»

як себе поводити вдома, в колі друзів, тим більше в громадських місцях, щоб нарешті зробити свою солов'їну мову чистішою і ще привабливішою.

На жаль, серед наших земляків є люди, котрі з цього приводу мають іншу думку, і вона їх за живе не чіпає. Якось розговорився на тему лихослів'я з батьком двох дітей-школярів.

- А чого ви дивуєтесь, - каже він, - таке вже нині життя. Ви звернули увагу, які заклопотані та злі кожного дня люди повертаються додому з роботи. Вони стали, мов оголений нерв, дратівливі, нетерпимі до всього, що їх оточує, от і лихословлять. А наші діти цю дійсність всмоктують, як губка, в тому числі, й словоблудство. Знаю, ви заперечите. Але повірте мені – це все прямі наслідки життєвих негараздів. От і маємо, що маємо.

Згоден, нині жити важко, хоча й не для всіх. Проте це не є підставою, щоб ми втрачали людську мораль, культуру поведінки, духовну красу та правила співжиття. Не для того людство їх виробляло й утверджувало протягом століть. З цього приводу песимістам раджу прочитати книгу українського письменника Панаса Кочури «Апостоли правди». Це розповідь про декабристів, про сповнене трагізму їхнє життя. На долю цих людей випали такі випробування, що з нашими нинішніми негараздами їх і порівняти не можна. Проте від них ніколи, ніде і ніхто не чув лихослів'я. Вони до кінця свого життя залишилися апостолами правди, взірцем високої моралі і великої внутрішньої культури.

Звичайно, у своїй переважній більшості наші земляки - люди культурні і виховані. Саме тому до лихословів ми повинні виявляти ще рішучішу нетерпимість. І це, на мою думку, повинно стати для всіх нас першочерговим завданням, щоб, так би мови

Іван ЖУК

